

Ὁ σπόρος τοῦ θείου λόγου καὶ τὸ ἔδαφος (Ιωάννης Καραβιδόπουλος, Ομότιμος Καθηγητής Ερμηνείας της Καινῆς Διαθήκης, Θεολογικῆς Σχολῆς Α.Π.Θ.)

/ [Πεμπτουσία](#)

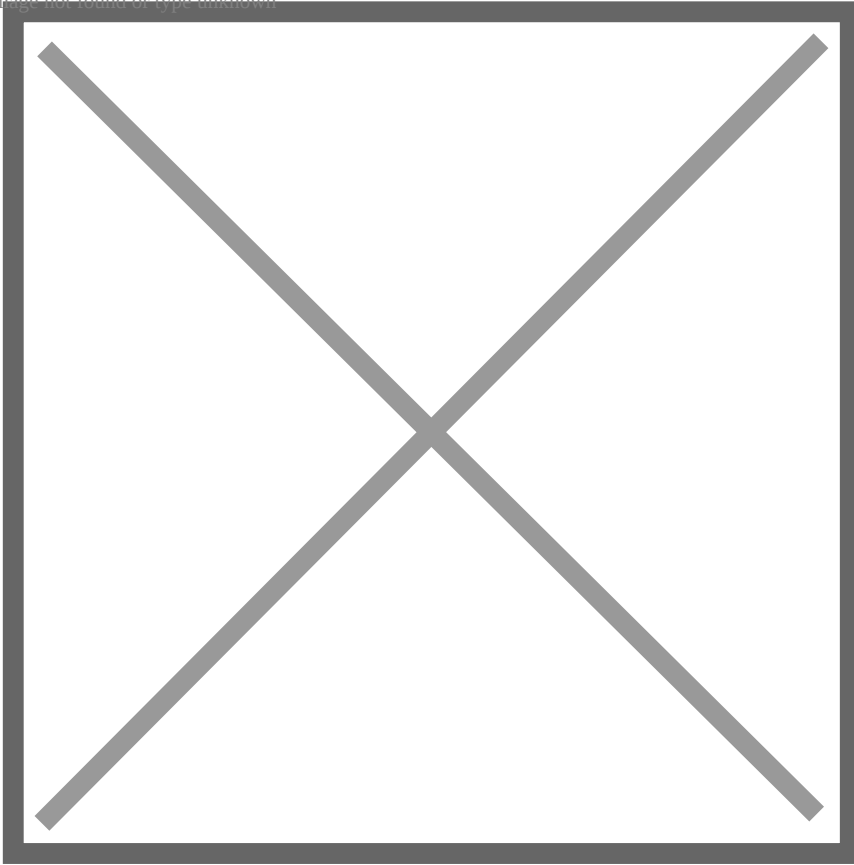

Η παραβολή του Σπορέα, ένα αφυπνιστικό προσκλητήριο προς αυτοκριτική και αυτογνωσία.

Πολλές φορές αναρωτιούνται οι άνθρωποι και απορούν για τη φαινομενική αποτυχία του Χριστιανισμού μέσα στον κόσμο που παρατηρείται αλλού σε μικρή και αλλού σε μεγαλύτερη έκταση. Δεν θα έπρεπε, ύστερα από το λυτρωτικό έργο του Χριστού μέσα σ' έναν φιλόξενο κόσμο και εν συνέχεια των μαθητών του μέσα στην οικουμένη και κυρίως ύστερα από προσπάθειες και πειραματισμούς τόσων αιώνων, να βλέπαμε σήμερα μία μεγαλύτερη επίδραση του Χριστιανισμού μέσα στην ανθρωπότητα και μία πιο ενθαρρυντική εφαρμογή του; Την απάντηση στο ερώτημα αυτό μας δίνει η παραβολή της Δ' Κυριακής του Λουκά, στην οποία

γίνεται λόγος για ένα σπορέα που το έργο του δεν απέδωσε παντού τον ίδιο καρπό.

Image not found or type unknown

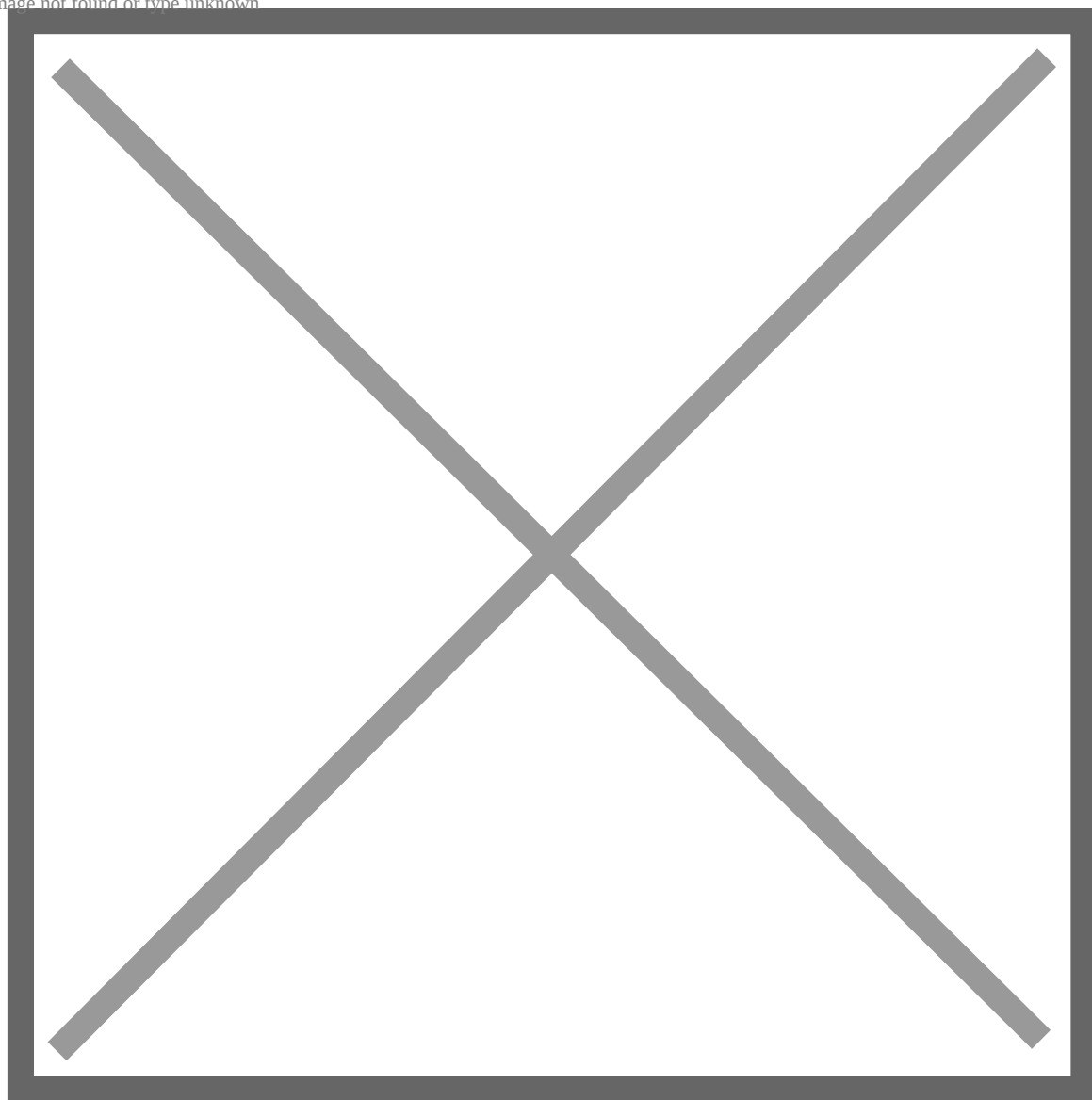

Το έργο του σπορέα δεν υπήρξε ελαττωματικό. Ούτε ο σπόρος χαλασμένος. Σκορπίστηκε παντού πλουσιοπάροχα με την αφθονία που διακρίνει τον Θεό, το χορηγό κάθε αγαθού· κι ακόμη σκορπίσθηκε χωρίς διακρίσεις η προτιμήσεις. Ωστόσο το αποτέλεσμα δεν ήταν ανάλογο προς τη γενναιοδωρία της σποράς. Ενώ ο σπόρος δόθηκε πλούσια και χωρίς διακρίσεις, δεν έγινε παντού δεκτός με τον ίδιο τρόπο, την ίδια προθυμία, την ίδια ανταπόκριση. Έτσι, το αποτέλεσμα δεν ήταν παντού το ίδιο αλλ' ανάλογο με τη δεκτικότητα και αποδοτικότητα της γης που τον δέχθηκε.

Κι ακόμη πρέπει να παρατηρήσουμε τα εξής: Πρώτα-πρώτα οι τρεις περιπτώσεις αποτυχίας της σποράς δεν σημαίνουν τοπική αναλογία σε σχέση προς την όλη επιφάνεια της γης σε τρόπο ώστε να πεί κανείς ότι κατά τα τρία τέταρτα το έργο της σποράς απέτυχε και καρποφόρησε μόνο στο ένα τέταρτο· απλώς περιγράφονται ορισμένοι λόγοι αποτυχίας που πρέπει να βάλουν σε σκέψεις τον ακροατή ως προς την τοποθέτηση του εαυτού του. Και έπειτα, κάνει εντύπωση η τεράστια και θαυμαστή επιτυχία της τέταρτης περιπτώσεως: η καλή γη αποδίδει καρπόν «εκατονταπλασίονα», δηλ. εκατό φορές περισσότερο από ο,τι θα περίμενε κανείς σε μία κανονική καρποφορία. Συχνά είμαστε έτοιμοι να τονίσουμε την αποτυχία του Χριστιανισμού σε ορισμένες περιπτώσεις, ξεχνώντας τους λόγους

που την προκάλεσαν και κυρίως ξεχνώντας ότι σε άλλες περιπτώσεις η επιτυχία του υπήρξε αξιοθαύμαστη και πάνω από κάθε μέτρο και κάθε προσδοκία.

Image not found or type unknown

Στο απαισιόδοξο, πλην όμως πραγματικό, ερώτημα με το οποίο αρχίσαμε, η παραβολή αυτή δίνει την εξής απάντηση:

Εάν ο σπόρος του Χριστιανισμού δεν βλάστησε παντού, ας μην αναζητούμε την αιτία ούτε στις διαθέσεις του σπορέα ούτε στην ποιότητα του σπόρου, αλλ' ας στραφούμε αλλού, στο είδος του αγρού που δέχτηκε το σπόρο, στον τρόπο που ανταποκρίθηκαν οι άνθρωποι στο Ευαγγέλιο του Χριστού, στην ποιότητα της γης που αντιπροσωπεύει ο καθένας μας.

Οι τρεις κατηγορίες άγονου εδάφους που περιγράφονται στο κείμενό μας είναι δυνατό να βρεθούν σε πολλές εκφάνσεις της ζωής του καθενός μας. Άλλοτε από αμέλεια, άλλοτε από επιπόλαιη και χωρίς βαθιές ρίζες αντιμετώπιση ουσιαστικών

πραγμάτων που σχετίζονται με την ίδια τη ζωή μας, άλλοτε από αδυναμία να αντισταθούμε στην ευχαρίστηση της στιγμής εμποδίζουμε την καρποφορία του θείου λόγου μέσα μας.

Η παραβολή αυτή αποτελεί ένα αφυπνιστικό προσκλητήριο προς αυτοέλεγχο, αυτοκριτική και αυτογνωσία. Ενώ εμείς από τη μια μεριά είμαστε έτοιμοι να διαπιστώσουμε ότι ο Χριστιανισμός φαίνεται να απέτυχε σε πολλούς ανθρώπους, να επιρρίψουμε την ευθύνη σ' αυτούς που κακώς τον εκπροσωπούν, να κατακρίνουμε θεσμούς και πρόσωπα, η παραβολή από την άλλη μεριά εφιστά την προσοχή μας στο έδαφος που εκπροσωπεί ο καθένας μας για το σπόρο του θείου λόγου. Πέρα δε από αυτήν την αυτοεξέταση, μας μεταδίδει κι έναν τόνο αισιοδοξίας: παρά την αποτυχία ορισμένων περιπτώσεων, ο λόγος του Θεού τελικά καρποφορεί και μάλιστα με τρόπο εκπληκτικό και θαυμαστό, αποδίδοντας καρπό εκατό φορές περισσότερο από το κανονικό. Για το αν βρίσκεται ο άνθρωπος όχι στην καρποφόρα γη αλλά στο πετρώδες και άγονο έδαφος δεν μπορεί να κατηγορήσει κανέναν άλλον παρά μόνο τον εαυτό του.

Πηγή: www.agiazoni.gr